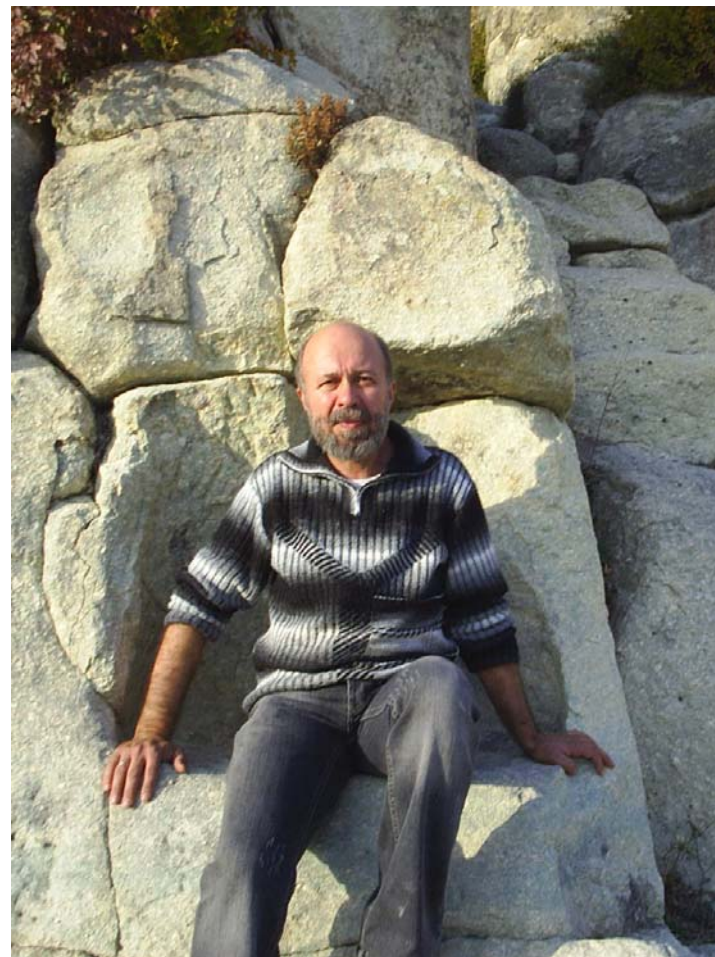

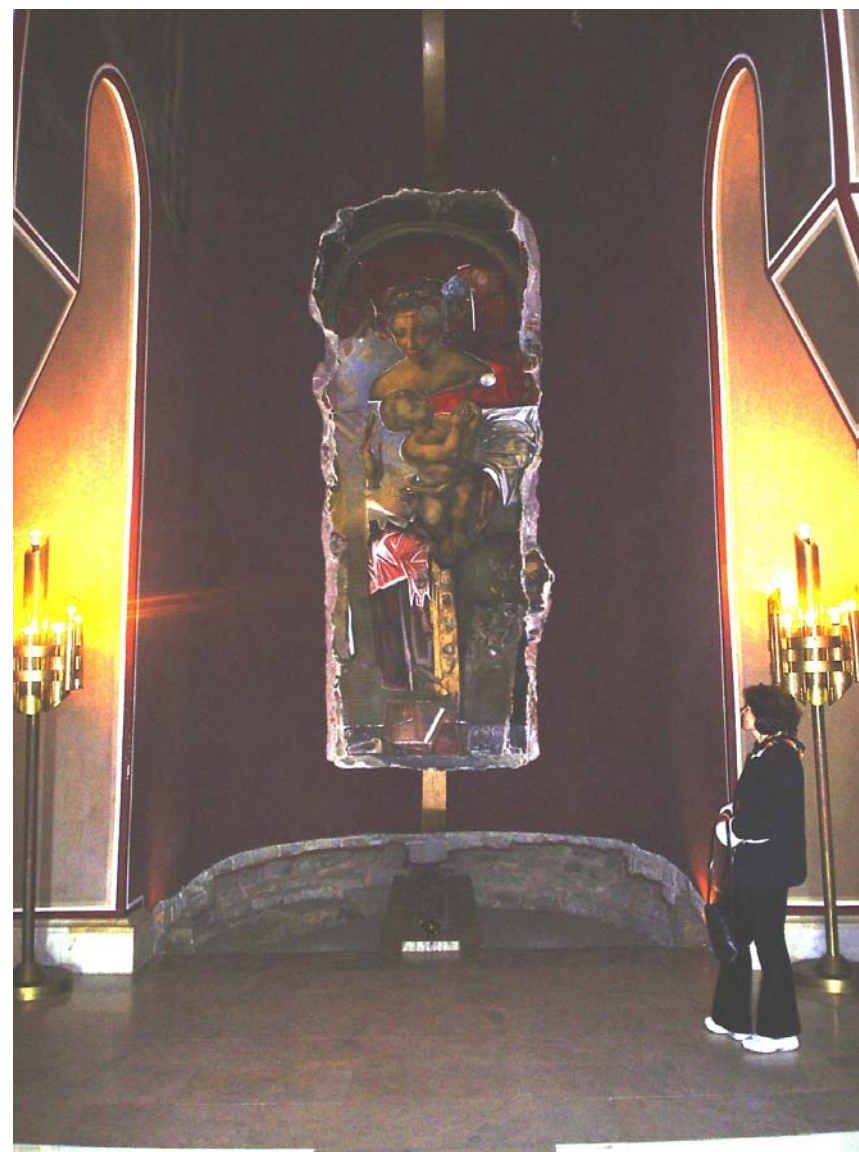
Както подобава, един човек първо се представя на гостите си. Разбирам, че хората са любопитни и очакват на подобна страница да открият своеобразен код или система от знаци, които да предизвикат доверие и одобрение. Подобен код би могла да бъде професионалната ми квалификация (както бялата престилка на лекаря), а знаците – дипломите и сертификатите, издадени от различни институции, снимките с тази или онази известна личност (нали уж човек се познавал по това кои са приятелите му!).

Само че, повярвайте, всичко това няма да ви каже нито думичка за мен самия, ще се запознаете единствено с определена моя роля – и то такава, каквата аз искам да ви я представя, а не с мен.

Сещам се за участниците, с които работих по време на един от последните холотропни семинари в Стара Загора. Винаги в началото моля всеки да се представи накратко. Единият от тях каза (примерно): „*Аз съм Иван и съм инженер еди къде си.*” Втората беше Лена, майка на две деца, за които се грижи. Третия спомена, че има компютърен бизнес. А четвъртата участничка изрече на пресекулки: „*Аз съм Валя, на идване насам ченгетата ми направиха акт и сега – мамка му! - се пръскам от яд!*”. Само тя прояви смелост да каже нещо истинско и важно за себе си.

Както и да е, наясно съм, че трябва да играя по правилата, затова ще спомена нещо и за външната страна на биографията си, но не ви съветвам да и се доверявате. Истинската същност започва отвъд повърхността на огледалото. Емоционалният свят, чувствителността, духа, паденията и подемите на един човек обикновено не се виждат в отражението.

Слава богу, бях вече на достатъчно зряла възраст, когато се дипломирах преди 10 години като неорайхиански психотерапевт при професор Валдо Бернаскони в Лугано, Швейцария към Westdeutsche Akademie, Мюлхайм.

Трите години неорайхианска психотерапевтична специализация при Бернаскони бяха едни от най-трудните в битието ми. Завърших, естествено, и магистратура по психология в България, но тя ми се стори като детска градина в сравнение със ситото в Лугано.

Неорайхианският подход е много добър подход за разрешаване на житейски проблеми или третиране на психична патология, но като всеки подход и метод, и той си има своите ограничения. От един момент нататък започна да ме интересува и онази част от психиката, която преминава отвъд индивидуално биографичните изживявания, загатвайки ни за себе си чрез архетиповете на Юнг. Тава ме отведе до трансперсоналната психология и холотропната психотерапия на Станислав Гроф – невероятно мощен психотерапевтичен метод. И до обучението в Groff Transpersonal Training към БАТПП и EUROTASS, което продължи три година. Всъщност, занимавам се с холотропно дишане по един или друг начин от 2001 година.

Може би следва да спомена нещо и за алкохолизма, който за мен се превърна както в обект на изучаване, така и в практически ориентирана психотерапевтична работа с хора с алкохолна зависимост. В миналото имах доста близки, засегнати от алкохолизъм. Част от тях вече не са между живите. След стотиците бохемски нощи, в един момент и аз самият осъзнах, че може би нося предразположението в себе си. Неорайхианската психология ми помогна да си изясня причините, да приема нещата нормално и да превърна онова, което един ден би могло да се развие като патологичен проблем, в част от професионалната ми работа.

Всеки психотерапевт би трябвало да се озове на ръба на пропастта или на някаква лична драма, за да разбере цялото затруднение и отчаяние на хората, които търсят при него помощ. И най-важното – да я разреши по достатъчно сполучлив за себе си начин.

Е, досега аз съм успявал!

Когато в живота ми се появи Кати, стоях на сериозен емоционален кръстопът. Дълбоко в себе си човек винаги знае кой път е верен. Обаче да знаеш и да намериш сили да го следваш, са различни неща. Току що навършила годинка, една нощ Кати се събуди, изправи се в креватчето си и каза „Тати!“. Беше първата и дума, а аз бях на 40. Това трудно може да се обясни, тази дума промени много неща. Каквато и буря да надвисне над главата ми, аз знам че най-важните хора в живота ми са до мен.

И за финал: работя като психотерапевт в [Стара Загора](#) и [Пловдив](#). Водил съм групи и в други градове – Велико Търново, София, Сливен, Харманли... Работил съм индивидуално и в група с хора от различни националности. Работил съм дълго време и под супервизия. От тази година съм преподавател и супервизор в неорайхианска психотерапевтична школа към Международна фондация „Валдо Бернаскони”. Можете да осъществите лични контакти с мен във форума на сайта, на личния ми e-mail адрес или на GSM 0887705582.

ANAHARSIS.EU